

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Kom, hierte! tag dit regne-bret,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Kom, hierte! tag dit regne-bret,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56, s. 62*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid72046/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 19.

36

Mel. Jeg beder dig min HERRE.

Kom, hierte! tag dit regne-bret,
Skriv op dit lives dage,
See til, at du kand sandse ret,
Og tænke lidt tilbage!
Hvad har du gjort de mange sar,
Du har i verden levet?
Tænk, trygge siel, at alting staaer
I GUDs register skrevet.

2. Vel løber tiden hastig hen,
Og bliver evig borte,
Men det vil komme vist igien,
Hvad du i tiden gjorde,
Naar GUD engang til dommen vil
Den gandske verden sanke,
Og her skal nøye svares til
Hver gjerning, ord og tanke.

3. Hvor mangt et slemt og daarligt ord
I lystig samling vanker,
Som siden bliver spyd og mord
I de fordømtes tanker,
Hvo gruer ey at tænke paa
De mange blodig' bander,

Nr. 19. AM-7. Variationer fra en håndskrevet form bliver meddelt i et tillæg. Overskrift: *Samvittigheds-Prøve til Nye-Aar. Lad os saa kiende, at talle vare Dage, at vi bekomme Viisdom i Hierte. Psalm. 90 v. 12. A. 1, 7: trygge] sielre A. 2, 3: v[ist] v[ist] A. 2, 4: gjorde] gjorde J+7.*

Nr. 19. Original. — Overskriften i A: *Samvittigheds-Prøve til Nye-Aar* betegner næppe digterens selvprøvelse. Der er ment den samvittighedsprøve, han vil vække de uopvandede op til. Huspå tyder 1, 7; 6, 1: *trygge (sielre)* siel, hele v. 3 saant 5, 6-8, der ikke passer på Beorson. Herudira må det da også forstås, når det i 7, 7-8 hedder: *Saa tænk, du har saa stort et pund Og end siel ingen rente.* — 1, 1: Genklang af 3. aftensuk i Kingas *Asindelige Sjonge-knoor I: Gak Siel og tag dit Regne-Bræt.* — 1, 3: *saadse ret]* besinde dig. — 1, 8: *GUDs register]* Joh. An. 20, 12. — 3, 3-4: *Som siden bliver spyd og mord I de fordømtes tanker]* som de fordømte vil tænke på med fortvivlelse, når det er for sidste. — 3, 8: *Blodig' bander]* en bande = en ød; udtrykket *blodige banders* synes at have været almindeligt i datiden, se L. 2, Koch, *Salmeligtereren Brorson, 1. udg. 1831, s. 119; 2. udg. 1832, s. 121.*

Hvorned de store og de smaa
Hvert andet ord beblander.

4. Hvor skiules mangen sviig og list
I hiertets fule giemme
Og kaade lysters onde gnist,
Som ingen kand fornemme,
Da tænker du, det er forglemt,
Den sag har ingen fare,
Men GUD har vist sin dag bestemt,
Som sligt skal aabenbare.

37

5. Det blev for langt at melde om
Den synlig syndens mængde,
Som man (u-agtelv vredens dom
Og evighedens længde)
Til GUDs fortørrnelse begaaer,
Og ey engang vil vide,
At alle u-omvendte faaer
Til evig tiid at lide.

6. O sikre siel! som lever da
I verdens sidste ende,
Der færdig staaer med Sodoma
Hvert øyeblik at brænde,
Du som har drevet liden hen
I mange slemme synder,
Og muligt nu med dem igjen
Din nyt-aars dag begynder.

7. Betænk! betænk! hvor hastig gik
De andre naades-dage!

4,1: *mangen*] *mangens* Ad. 5,1: *for langt*] *for langt* 11-6. sikkert en trykfejl. 5,2: *agtelv*] *Syndens* A. 7,2: *naades-dage*] *naades dage* 11-7.

4,2: *fule*] *rødde*, *stygg*. — 4,7-8: 1. Kor. 4,5. — 5,2: *synlig*] modsat de usynlige synder i v. 4. — 5,3: *vredens dom*] Mt. 3,7; Rom. 3,9; 1. Thess. 1,10. — 6,1-4: Den tanke, at *verdens sidste ende* var nær, var altid stærk hos Brorson; vi finder den her i en sølne fra hans første salmehefte, også senere i »Troens rare klenodie» og endelig i »Svanesang», desuden i hans prædiken ved det oldenborgske kongehus' jubilæum 1719, se L. J. Koch, *Brorson-Studier*, 1930, s. 107 ff.

Hvad om der ey var øyeblik
Nu meer for dig tilbage?
Og er der skjønt en liden stund
Endnu for dig i vente,
Saa tænk, du har saa stort et pund
Og end slet ingen rente.

8. Fald ned med ydmyg hiertens bod
For naadens stoel og throne,
Og heed, at GUD for JESu blod
Vil lade sig forsone,
At du herefter hedre maa
Din naades-tiid anvende,
Og ved dil lives aften faae
En sød og salig ende!

4. Psalmer paa Hell. 3. Kongers Dag.

Nr. 20.

Dig min søde
Skat at møde
Med mit kys og favne-tag,
Og at skue
Dig min drue,
Er min længsel nat og dag. 38

2. Livets søde
Morgen-røde
JESus giver os sit skin;
Lys og livet
Bliver givet
Dem, som gik i mørke trin.

8, 2: naadens] Naadens A. 8, 6: naades-tiid] naades tiid LL-
Nr. 20. BJ-7. 1, 3: mit kys] min kys B. 2, 1: livets] Livens B.

7, 5: skjønt] end. — 7, 7 8: Lk. 19, 20-28.

Nr. 20. Oversættelse. Sey gegrisset und geküßet, J. Scheffler (Angelus Silesius),
Schr. s. 70. — 2, 6: i mørke trin] ad mørke veje, Es. 59, 9.